

DOM

afsagt den 9. februar 2010 af Vestre Landsrets 10. afdeling (dommerne Poul Hansen, Peter Buhl og Karin Skov Nilausen (kst.)) i 1. instanssag V.L. B-0750-09

Sagsøger

(advokat Poul Bostrup, Hillerød)

mod

Skatteministeriet

(Kammeradvokaten ved advokat H. C. Vinten, København).

Denne sag drejer sig om beskatning af værdien af en arbejdsgiverbetalt rejse til New York, som **Sagsøger** deltog i i perioden 17.-21. marts 2006.

Sagen, der er anlagt ved Retten i Aalborg den 2. februar 2009, er henvist til behandling ved Vestre Landsret ved kendelse af 3. april 2009 i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1.

Påstande

Sagsøger har principalt nedlagt påstand om, at sagsøgte, Skatteministeriet, skal anerkende, at hendes indkomst for 2006 nedsættes med 27.672 kr., og subsidiært om, at sagen hjemvises til ligningsmyndighederne.

Skatteministeriet har påstået frifindelse.

Sagsfremstilling

Den 7. november 2008 afsagde Landsskatteretten følgende kendelse:

”...

Klagen vedrører:

Indkomst forhøjet vedrørende rejse til New York

27.672 kr.

Landsskatterettens afgørelse

Indkomst forhøjet vedrørende rejse til New York,
27.672 kr.

Stadfæstes.

Møde mv.

Klagerens repræsentant har haft telefonmøde med Landsskatterettens sagsbehandler. Han har endvidere udtalt sig over for rettens medlemmer på et retsmøde.

Sagens oplysninger

Virksomhed A/S 1 har i perioden 17-21 marts 2006 afholdt en rejse til New York for selskabets ansatte samt ægtefæller til de ansatte. Der deltog i alt 51 personer i turen. Selskabets samlede udgifter beløb sig til 705.666 kr. svarende til 13.836 kr. pr. deltager.

Selskabet har ved et møde med SKAT oplyst, at selskabet ca. hvert 3 år foretager en udlandsrejse, hvor de ansatte deltager. Hensigten med rejserne er, at man skal se på anderledes arkitektur, således at man kan blive inspireret til at lave nye projekter.

Programmet for turen til New York var følgende:

Fredag den 17. marts:

Afrejse Aalborg kl. 08.35/kl. 10.10. Ankomst New York kl. 15.15.

Bus til hotel.

Der vil være mange shows og parader i New York den dag på grund af Sct. Patricks Day!

Middag på taorestaurant kl. 19.30. Vi har kun selve bordet fra kl. 19.45 - kl. 22.15. Derefter kan vi gå i Deres bar.

...

I tager selv en taxa fra hotellet til restauranten! Trendy look - slips behøves ikke!

Lørdag den 18. marts:

Afgang med privat bus fra hotellet kl. 09.00.

Sightseeing tur med engelsk guide til kl. 13.00 - evt. stop ved Grand Central.

Frokost kl. 13.00 på Heartland Brewery i Empire State Building.

Eftermiddag: Til fri afbenyttelse. I tager selv tilbage på hotellet.

Tidlig middag på Restaurant "21 Club". Afgang fra hotel med bus kl. 17.00. Middag på "21 Club" fra kl. 17.30 - 19.30.

Efter middagen går vi til teatret, som ligger ved siden af. Husk: Slips og jakke til mænd - ingen jeans og tennisko.

Aften: Broadway - se Mamma Mia Show kl. 20.00 på Winthergarden-Theater.

I tager selv taxa tilbage til hotellet, eller hvorhen man nu har lyst.

Søndag den 19. marts

Afgang fra hotel med privat bus kl. 09.30.

Vi kører til Harlem med vores engelske guide. Gospel koncert i "Memorial Baptist Church" kl. 10.45. Afgang fra kirken kl. 12.00.

Frokost ved havnefronten.

Bådture til Frihedsgudinden. Se museum på Ellis Island.

Spise middag på "Il Cortile" i Little Italy kl. 19.30.

Vi skal have menu 1. 125 Mulberry St.

I tager selv taxa til restauranten! Afslappet men pæn påklædning.

Mandag den 20. marts

På egen hånd i New York:

Central Park, Empire State Building - man får en 360° udsigt af byen, shopping Macy's, Bloomingdale's, Saks 5th Avenue, Soho (mange gallerier + butikker). American Museum of Natural History, Modern Art, Guggenheim.

Afgang med bus fra hotel kl. 14.00.

Afgang fra New York kl. 18.00.

Tirsdag den 21. marts

Ankomst til Aalborg kl. 12.45/15.30.

Skattecenter Hjørrings afgørelse

Lønmodtagere, der foretager en af arbejdsgiveren betalt rejse, er ikke skattepligtig heraf, såfremt der er tale om en egentlig forretningsrejse. Dette gælder også, såfremt der er tale om en studierejse af generel karakter, og rejsen primært tilgodeser arbejdsgiverens interesser.

Er der tale om, at studierejsen har karakter af helt eller delvis ferie, fordi arrangementet indeholder et turistmæssigt islæt, skal den ansatte beskattes af værdien af den private del af rejsen. Frirejser beskattes hos deltageren i rejsen, dog sker beskatning af den ansattes ægtefælle hos den ansatte.

Ud fra det fremsendte rejseprogram er det SKATs opfattelse, at de afholdte udgifter til rejsen ikke har nogen konkret og direkte sammenhæng med selskabets indkomstskabende aktivitet eller i øvrigt tilgodeser virksomhedens interesser, hvorfor der skal ske beskatning hos deltagerne i rejsen.

Ved bedømmelsen af om rejsen er anset for alene at være af turistmæssig karakter, er der henset til det udleverede program for rejsen. Af programmet fremgår der intet, der indikerer, at rejsen er en forretningsrejse, studierejse eller andet, der har en konkret og direkte sammenhæng med selskabets indkomstskabende aktiviteter.

Beskatningen hos den enkelte medarbejder kan opgøres til 13.836 kr. I de tilfælde, hvor ægtefællen har deltaget, udgør beløbet 2 x 13.836 kr. eller 27.672 kr.

Ændringerne foretages i henhold til statsskattelovens § 4 samt ligningslovens § 16, stk. 1 og 3.

Klagerens påstand og argumenter

"Principal påstand:

Det er vores principale påstand, at **Person 1** ikke skal beskattes af sin deltagelse i personalearrangementet, og at skatteansættelsen for indkomståret 2006 derfor skal nedsættes med DKK 13.836.

Subsidiær påstand:

Vi skal subsidiært påstå nedsættelse af skatteansættelsen for Person 1 med et beløb, opgjort efter Landsskatterettens nærmere bestemmelse.

Baggrund:

Arbejdsgiveren Virksomhed A/S 1 ønskede i 2006 at afholde et generelt personalearrangement for alle medarbejderne.

Arrangementet blev afholdt som led i selskabets almindelige personalepleje. Målet med arrangementet var således at søge fastholdelse af eksisterende medarbejdere, samt som virksomhed at fremstå som en attraktiv arbejdsplads med henblik på tiltrækning af nye medarbejdere.

Alle medarbejdere blev inviteret med. Herunder også helt nye medarbejdere, der netop var tiltrådt i selskabet, og som på det nærmeste havde første arbejdsdag på turen. Samtidigt blev medarbejdernes ledsagere inviteret med. For arbejdsgiveren var det vigtigt med ledsagernes deltagelse i forsøget på at sikre, at medarbejdernes ledsagere blev knyttet nærmere til virksomheden, og dermed forhåbentligt bliver til "medspillere i stedet for modspillere".

Virksomhed A/S 1 trækker i perioder meget på medarbejderne og har derfor behov for goodwill på medarbejderens hjemmefront. Derfor blev ledsagerne inviteret med.

Som anført var der tale om et generelt personalearrangement for alle medarbejdere også for to-tre nye medarbejdere, der netop var ansat forud for afholdelsen af arrangementet. Der er derfor ikke belæg for nogen antagelse om, at arrangementet havde karakter af belønning af medarbejderne.

Der var ikke krav om deltagelse i arrangementet, men hos arbejdsgiveren var der naturligvis forhåbning om, at flest mulige medarbejdere ville deltage.

Ingen medarbejdere havde indflydelse på arrangementets indhold.

Arrangementets indhold, herunder valg af destination, valg af fælles oplevelser, valg af overnatning, valg af bespisning, blev fastlagt af Person 1 selv.

Den enkelte medarbejder havde, som anført, ingen indflydelse herpå.

...

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal bl.a. værdien af helt eller delvist vederlagsfri benyttelse af andre formuegoder medregnes, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, jf. ligningslovens § 16, stk. 1, 1. pkt., og statsskattelovens § 4. Den skattepligtige værdi fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel, jf. ligningslovens § 16, stk. 3. Frirejser beskattes hos deltageren. For frirejser til ansattes ægtefæller sker beskatningen dog hos den ansatte.

Det må på baggrund af rejseprogrammet lægges til grund, at rejsen til New York udelukkende har været af social og turistmæssig karakter. Klageren er derfor skattepligtig af rejsens markedsværdi jf. ligningslovens § 16, stk. 1, og statsskattelovens § 4. Retten kan tiltræde, at rejsens skattemæssige værdi er opgjort som gennemsnittet af de samlede rejseomkostninger fordelt på hver rejsedeltager.

Den påklagede skatteansættelse for indkomståret 2006 stadfæstes herved.”

For landsretten har **Sagsøger** fremlagt følgende erklæring af den 20. marts 2009 fra **Vidne 1**, partner i **Virksomhed A/S 1**, om baggrunden for turen til New York:

” ...

Kort orientering om selskabet

Virksomhed A/S 1 er et datterselskab af **Virksomhed A/S 2**, som har det primære formål at drifte og udvikle projekter der gennemføres under **Virksomhed A/S 2** i såvel ind- som udland.

Selskabet blev stiftet i 2001 af **Person 1**, og er et personligt ejet selskab.

De vigtigste ”redskaber” i forbindelse med udvikling af ferieboligprojekter er kapital og ikke mindst de menneskelige ressourcer og kompetencer, der især skal være specialiseret inden for økonomi, byggeri, planlægning og salg.

Baggrunden for turen til New York

I udviklingsvirksomheder, hvor de menneskelige kompetencer er særdeles vigtige, har det pr. tradition været normal kutyme, at der afholdes sociale arrangementer på et højt niveau for at fastholde og tiltrække de rette personer til de for selskabet vitale stillinger.

I 2006, da vi fra selskabets side valgte at arrangere New York turen, var situationen netop den på det meget ophedede, danske arbejdsmarked, at vi i

Virksomhed A/S 1 havde et stort behov for at ansætte bl.a. nye ingeniører og revisorer, og hvad der måske var endnu mere vigtigt – at fastholde de mange nøglepersoner, som var og er selskabets livsnerve, og som det ville være forbundet med store økonomiske omkostninger at miste.

New York turen blev arrangeret som et socialt arrangement, og det blev derfor besluttet at alle skulle med – uanset hvor i organisationen man befandt sig, og det var som udgangspunkt obligatorisk at deltage, ligesom medarbejderne fik den information, at de ikke skulle anvende ferie/fridage på turen, da der var tale om en "tvungen tur".

Endvidere blev der i forbindelse med planlægningen af turen fra selskabets ledelse udarbejdet et budget for turen på 350.000 – 450.000 kr. inkl. moms, hvilket desværre af forskellige årsager ikke blev overholdt.

Medarbejderne har ikke været inddraget i planlægningen af turen og er heller ikke på noget tidspunkt blevet forelagt budget eller budgetopfølgning på turen.

Det er min vurdering, at man fra selskabets side, på trods af den store budgetoverskridelse, har fået fuld valuta for pengene og opnået det ønskede resultat, nemlig at fastholde alle nøglemedarbejdere og samtidig tiltrække nye medarbejdere.

Øvrigt

Til orientering kan det oplyses, at turen ikke er at sidestille med betaling for arbejdsindsats, overarbejde eller lignende, idet samtlige medarbejdere i selskabet i deres ansættelsesaftale har en fast løn og derfor ikke honoreres for overarbejde, ligesom hovedparten af medarbejderne i deres ansættelsesaftale har indbygget bonus- eller provisionsaftale, som honorerer dem for særlig indsats ellers for at opnå bestemte på forhånd opsatte mål."

Forklaringer

Vidne 1 har forklaret, at han er direktør i **Virksomhed A/S 1**. Virksomheden er etableret i 2000 og han blev ansat i 2001. I 2006 var han teknisk direktør, og i dag er han koncerndirektør i **Virksomhed A/S 3**. **Virksomhed A/S 1** opkøber jord, udvikler lokalplaner og opfører boliger med henblik på videresalg. **Virksomhed A/S 1**

Virksomhed A/S 1 har aktiviteter i Danmark, Tyskland, Polen, Frankrig, Tyrkiet m.fl. I 2006 var der cirka 55 ansatte i virksomheden, heraf arbejdede 26 i Aalborg og resten i udlandet. De ansatte var arkitekter, økonomer, salgsmedarbejdere, administrative medarbejdere og rengøringsmedarbejdere. I dag er ansat 75 medarbejdere i selskabet. De ansatte får en grundløn og bonus. De ansatte i Aalborg fik i 2006 ca. 18 mio. kr. i løn tilsammen. Om sætningen i selskabet var 675 mio. kr. og overskuddet ca. 45 mio. kr. Formålet med rejsen til New York var at skabe sammenhold og tryghed for medarbejdere og ægtefæller. Virk-

somheden var afhængig af, at medarbejderne i perioder kunne arbejde i weekenderne, og det var vigtigt, at ægtefællerne bakkede op om dette. Der har i tidligere år været arrangeret lignende ture til Berlin og Riga. **Person 1** valgte, at denne tur skulle gå til New York, og programmet blev fastlagt af to medarbejdere i virksomheden. Programmet havde ikke sammenhæng med selskabets forretningsområde. Der deltog dog arkitekter, der i forbindelse med guidede ture fik forevist forskellige bygninger. Medarbejderne havde ikke selv indflydelse på programmets sammensætning og budgettet for rejsen. Niveauet på hoteller og mad var i den bedre ende. Det forventedes, at alle medarbejdere deltog i rejsen til New York, men der var ikke varslet nogen sanktioner, hvis nogle medarbejdere havde valgt ikke at deltage. Han kan vedkende sig ledelseserklæringen af den 20. marts 2009. Virksomheden har valgt ikke at kompensere medarbejderne for beskatningen af deltagelsen i rejsen.

Sagsøger har forklaret, at hun er sekretær i **Virksomhed A/S 1**. Hun blev ansat pr. 1. marts 2006. Hun hørte første gang om turen til New York i forbindelse med, at hun underskrev sin kontrakt den 30. januar 2006. Hun havde ikke overvejet at lade være med at deltage, men hun ville have overvejet det, hvis hun havde vidst, at hun blev beskattet af rejsens værdi. I den situation ville hendes ægtefælle ikke have deltaget. Hun ville ikke selv have valgt en rejse til New York, og hun ville have valgt en billigere rejse. Hun går ud fra, at **Virksomhed A/S 1** dækker hendes omkostninger til at føre sagen.

Vidne 2 har forklaret, at han er ansat som controller i salgsfunktionen i **Virksomhed A/S 1**. Han er ansat på deltid. Han opfattede det som obligatorisk at deltage i turen, uanset at der ikke var nogen sanktioner, hvis man ikke deltog. Formålet var at skabe sammenhold blandt medarbejdere i en nystartet virksomhed. Han havde ikke nogen indflydelse på valg af rejsemål og program for rejsen. Spørgsmålet om en eventuel beskatning blev ikke drøftet forinden, men det ville have påvirket hans beslutning om at deltage. Hvis han havde vidst, at han ville blive beskattet af rejsens værdi, var han ikke taget med på turen.

Procedure

Sagsøger har gjort gældende, at rejsen til New York er et skattefrit personalearrangement på linie med firmajulefrokoster og deltagelse i firmasport. Deltagelse i sådanne arrangementer kan efter administrativ praksis ske skattefrit. Der eksisterer ikke en øvre

grænse for, hvornår et personalearrangement ophører med at være skattefrit. Det skattefrie område for medarbejdergoder er blandt andet beskrevet i Skatteministeriets rapport om personalegoder/naturalieydelser fra 2004.

I Ligningsvejledningen 2006 under punkt A.B.1.9.19, Frirejser og rejser betalt af arbejdsgiveren, er det angivet, at der skal ske beskatning af medarbejderen, hvis en arbejdsgiverbetalt rejse hverken har en konkret og direkte sammenhæng med virksomhedens indkomstskabende aktiviteter eller i øvrigt tilgodeser virksomhedens interesser. I denne sag havde rejsen til formål at rekruttere og fastholde medarbejdere og tilgodeså derved arbejdsgiverens interesser, hvorfor der ikke skal ske beskatning. Der kan støttes ret på en sådan udtalelse i Ligningsvejledningen, jf. f. eks. Østre Landsret dom af 15. december 2008, der er gengivet i SKM 2009.28.ØLR.

Sagen adskiller sig fra dommene af 5. marts 2008, gengivet i SKM 2008.324.BR og 325.BR, idet alene en del af personalet deltog i rejsen i disse sager. Samtidig var der tale om skirejser, hvor der er langt større frihed for deltagerne end på denne rejse, hvor programmet var fast og bestemt af arbejdsgiveren. Sagen adskiller sig endvidere fra Østre Landsrets afgørelse af 3. oktober 2007, der er gengivet i SKM 2007.712.ØLR, idet rejsen i denne sag blandt andet blev ydet som kompensation for en arbejdsindsats i forbindelse med en fusion. I alle disse afgørelser er der endvidere anlagt en for nutidens forhold alt for snæver afgrænsning af, hvilke arrangementer der kan afholdes uden skattemæssige konsekvenser for medarbejderne. Det er i arbejdsgiverens interesse at afholde sådanne arrangementer, hvor arbejdsgiveren fastlægger programmet, og som tilbydes alle medarbejdere uden krav om ansættelsestidspunkt, lønniveau eller lignende. Det er endvidere sædvanligt i dag, at sådanne arrangementer afholdes uden for Danmarks grænser og på sædvanlige turiststeder. En skærpet bevisbyrde i en sådan situation vil være i strid med EF-domstolens dom af 28. oktober 1999 i C-55/98 (**Navn 1**).

For så vidt angår den subsidiære påstand gøres det gældende, at sagen skal hjemvises til ligningsmyndighederne med henblik på at foretage et skøn over rejsens værdi for **Sagsøger**, og værdien for hende udgør en lavere værdi end en forholdsmæssig andel af udgifterne. Der må herved henses til, at der ikke var valgfrihed til at deltage, samt at man var tvunget til at deltage i fælles arrangementer og derfor ikke selv havde valgt de mennesker, som man deltog i rejsen med. I sådanne tilfælde bør der ske et nedslag med 50 % af den anførte værdi.

Skatteministeriet har gjort gældende, at det er med rette, at værdien af rejsen til New York er medregnet til **Sagsøgers** skattepligtige indkomst, jf. statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16, stk. 1. Det følger af de almindelige bevisbyrderegler, at det er **Sagsøger**, der har bevisbyrden for, at der er tale om en skattefri rejse, herunder at rejsen har haft den fornødne sammenhæng med virksomhedens indkomstskabende aktiviteter. Ved arbejdsgiverbetalte rejser til almindelige turiststeder er bevisbyrden endvidere skærpet. EF-domstolens dom i C-55/98 (**Navn 1**) er ikke til hinder for en skærpet bevisbyrde i forhold til arrangementer afholdt på almindelige turiststeder, hvad enten disse afholdes nationalt eller i andre medlemsstater.

Rejsen til New York var af ren turistmæssig karakter. Det fremgår, at et hovedformål med rejsen var at fastholde nøglemedarbejdere og samtidig tiltrække nye medarbejdere. Rejsen er derfor sammenlignelig med andre tiltag med samme formål, f. eks. en forhøjelse af lønniveauet, der tilsvarende udløser en beskatning. Rejsen var et tilbud til medarbejderne, idet der ikke var sanktioner knyttet til manglende deltagelse. Det forhold, at deltagerne på rejsen var forpligtede til at følge et bestemt turistprogram, kan heller ikke medføre, at rejsen er skattefri. Ligningsvejledningen A.B.1.9.19 kan ikke forstås på den måde, at en ferierejse er skattefri, blot den også tilgodeser virksomhedens interesser.

I praksis er det accepteret, at julefrokoster og firmaarrangementer af begrænset værdi og varighed ikke beskattes hos deltagerne. Denne praksis kan ikke udstrækkes til en rejse til New York til en værdi af 13.836 kr. pr. deltager og med en varighed på fire dage. Beskatningen af rejsens værdi hos **Sagsøger** er endvidere helt i overensstemmelse med praksis.

Efter ligningslovens § 16, stk. 3, skal en arbejdsgiverbetalt ferierejse medregnes med den værdi, som det må antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Der er tale om et objektivi værdiansættelsesprincip. Skattemyndighederne har opgjort den skattemæssige værdi som gennemsnittet af de samlede rejseomkostninger fordelt på hver enkelt deltager, og der er ikke grundlag for at tilsidesætte dette skøn.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes vederlag i form af formuegoder af pengeværdi eller sparet privatforbrug, der modtages som led i et ansættelsesforhold, jf.

statsskatteloven § 4 og ligningsloven § 16, stk. 1.

Det tiltrædes, at det er lagt til grund, at rejsen udelukkende har været af social og turistmæssig karakter. Deltagelse i rejsen er derfor skattepligtig, og det gør ikke nogen forskel, at også **Virksomhed A/S 1** har haft en interesse i rejsen for derved at tiltrække og fastholde medarbejdere.

Uanset deltagelse i julefrokoster og andre lignende personalearrangementer af begrænset værdi og udstrækning i praksis ikke er blevet beskattet, kan denne praksis ikke tillægges betydning for beskatningen af en rejse af den karakter, som **Sagsøger** har fået betalt.

Efter ligningslovens § 16, stk. 3, skal den skattepligtige værdi af et gode, som arbejdsgiveren betaler for en ansat, fastsættes til den værdi, som det må antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Der er ikke grundlag for at tilsidesætte skattemyndighedernes værdiansættelse, og landsretten tager derfor skatteministeriets påstand om frifindelse til følge.

Parterne har været enige om, at sagen er af principiel karakter. Herefter og efter sagens udfald skal ingen af parterne betale sagsomkostninger til den anden part.

Thi kendes for ret:

Skatteministeriet frifindes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Poul Hansen

Peter Buhl

Karin Skov Nilausen

(kst.)
